

خوش آمدید

#4 بولتن خبری در مورد فعالیت های پناهندگان

کی: بی‌گدنه‌ان پ تساوخرد ی ارب تقوم ناکسا فاعاضم هدافتساءوس

از تاریخ یک نوامبر، دولت اسکان موقت پیشینی برای کسانی که می‌خواهند درخواست پناهندگی بدهند، تعیین کرده است. متقاضیان پناهندگی در حال حاضر باید برای گرفتن وقت ملاقات از پرفکتور پلیس، از طریق یکی از سازمان‌های مرتبط، اقدام کند. بدون مراجعه به این سازمانها، گرفتن وقت ملاقات از پرفکتور برای ارئه درخواست پناهندگی غیرممکن است. در هر منطقه، یک سازمان بدین منظور راه اندازی شده است.

نگهبان‌ها وصل شده بود. بسیار نزدیک به صف نگه داشته شده بود و بی وقفه پارس میکرد.

در آن روز ۶۰ نفر پذیرش شدند در حالی که صبح اعلام شده بود که ۷۵ نفر پذیرفته خواهند شد. اما بعداز ظهر، بعد از توزیع ۶۰ بلیط، نگهبان اعلام کرد که بیشتر از این بلیط ندارند. نگهبان در جواب به کسانی که اعتراض میکردند یا توضیح میخواستند، فریاد میزد: "بروید، بروید. دوشنبه بعد برگردید. الان بلیط نیست. حرف من را میفهمید؟". تحت فشار تهدیدهای نگهبان و سگش مردم چاره‌ی دیگری جز این نداشتند که سرشان را پایین بیندازند و آنجا را ترک کنند.

در اوت دو سن، در FACEM :

آنجا هم، باز قرار ملاقات‌ها فقط برای روز دوشنبه داده شده است. دوشنبه، ۱۸ ژانویه، ساعت ۶،۳۰ صبح، ۱۵۰ نفر آنجا بودند. نفر اول از عصر روز یکشنبه آنجا بود. حدود ساعت ۷ جمعیت به مرز ۲۰۰ نفر رسید! مانند لیمای، مردم آنجا سرپا منتظر بودند، و در سرمای خشک که در شب به منفی ۵ درجه میرسید، به هم چسبیده بودند. برای برخی، این سومین بار بود که تلاش میکردند وقت ملاقات بگیرند. درقسمت پذیرش، دو نفر نگهبان با یونیفرم و چکمه، با تکبر، به افرادی که داخل صف بودند دستور میدادند. یک سگ هم آنجا بود که به یکی از

امروز شما یک نهاد شبه اداری دولتی هستید زیرا دست کم یک ماشین قهوه ساز و سرویس‌های بهداشتی لازم در دفتر ریاست وجود دارد.

پلت فرم حتی نیمی از آنچه که باید انجام شود را، پوشش نمیدهد. و در واقع هیچگاه نمیتواند آنچه را که باید، انجام دهد زیرا سیستم اصلاحات جدید به گونه ای است که این امر غیرممکن خواهد بود. دو مثال. قانون می گوید: شما باید تقاضای پناهندگی خود را ظرف سه روز ثبت نمایید. چه شوخی خنده داری! امروز وقتی شما به مرکز FTDA مراجعه می کنید، آنها به شما یک برگه خروجی مترو میدهند که چیز مهمی نیست (مثلا اگر در مترو کنترل شوید میتوانید با کمک این برگه از خودتان محافظت کنید) و بر روی آن یک وقت ملاقات برای اواسط آوریل ۲۰۱۶ به شما داده شده است. نتیجه اینکه، نه تنها در طی اسن چهارماه شما به عنوان متقاضی پناهندگی در نظر گرفته نمیشوید - حتی اگر قانون می گوید ۳ روز - بلکه همچنین به شما توصیه می شود که خود را تامین کنید درحالیکه برای مسکن، غذا، بهداشت و ... انتظار می کشید. پلت فرم همچنین باید پرونده OFPRA کسانی را که توسط Ofii اسکان داده نشده اند یا در CADA نیستند، پر کند. چیزی که اکثریت آنها را شامل می شود. FTDA نگهبانان، مسئولان بخش پذیرش و غیره را استخدام می کند اما تنها دو ممدکار اجتماعی را برای انجام کار متقاضیان، که بی نداشت برایشان اهمیت دارد، استخدام می کند. پرکردن فرم OFPRA و ثبت درخواست و پرونده پناهندگی. آماده شدن برای مصاحبه با یک مسئول بخش OFPRA که از شما سوالاتی خواهد پرسید برای اینکه اگر شما احیانا تقلب و دروغی در کارتان هست، آن را بفهمد.

این شرایط موجود در پلت فرم، غیرقانونی و ظالمانه است. بسیاری از مردم از آن شکایت دارند. ولی ما میتوانیم مطمئن باشیم که این ادامه خواهد داشت زیرا ما در فرانسه بدرفتاری با مهاجران را دوست داریم. تاریخ به خوبی رنج را به آنها تحمیل کرده و آنها را به راه اندازی مجدد زمانی که اتحادیه اروپا موفق به اجرای برنامه اش در مورد بستن مرزها شود، چیزی که برای فردا نیست. در اعتراض به این شرایط، کارکنان این سازمانها متنی را تهیه کرده اند که در آن شرایط غیرانسانی ای را محکوم کرده اند که دولت فرانسه و کارمندان آنها را مجبور به تحمیلش بر مهاجران می کنند.

در پاریس هم، جایی که اسکان موقت متقاضیان پناهندگی به "فرانس تخ دآزیل" داده شده است، وضعیت به همین منوال است. باید صبح خیلی زودف حدود ساعت ۳ و ۴ به آنجا رسیده باشی. کار اصلی نگهبان در ورودی در این است که نظم را برقرار ساخته و مردم را به صف اصلی هدایت کند. او صفها را سازماندهی می کند بدون اینکه توضیح دهد که در کدام صف بایستی ایستاد - این یکی از عوامل اصلی ایجاد درگیری و دعوا است زیرا وقتی تو از ساعت ۳ صبح در صف انتظار هستی و نگهبان با سهل انگاری ما را در صف اشتباهی قرار میدهد، آیا به چیزی بیشتر برای عصبانیت نیاز هست؟

همانند که ما برای ساعت ها در سرما در فضای باز به انتظار مینشینیم در حالیکه مجبوریم به جک های نژادپرستانه نگهبانان در مورد چینی دهها گوش دهیم که معتقدند بر خلاف عرب ها آدمهایی رام و مطیع اند... صف انتظار به قدری بلند و طویل است (گاهی بیش از ۱۲۰ نفر) که به سمت جاده نیز منحرف میشود و صدای رانندگان را با بوق و گلابه درمیآورد.

اغلب تصمیم میگیرند که اف تی دی ای بسته باشد. این برای آنها زیادی است. دعوای بیش از حد، همچنان که آنها می گویند یک بی تمدنی زیاده از حد، خطرات جدی برای کارکنان، فحش و سرزنش بیش از حد همسایگان و... همه چیز سرریز می شود. تنها اینکه قبل از پذیرفتن عمومی کردن آن و بلند کردن صدا باید در مورد آن فکر کرد. بودجه؟ آیا ما آن را در نظر میگیریم؟

آنها در حال حاضر نمایندگان OFII هستند او از پیش می دانستند زمانی که آنها برای ورود به بازار اقدام کرده اند که تحقق اهدافشان غیر ممکن است. برای برنده شدن در بازار در مقابله با دیگر بخش های بزرگ ماشین آلات (صلیب سرخ، کوالیا، آدوما و ..) آنها مجبور به تجدید نظر در قیمت های خود هستند، باید هزینه های خود را تا حد امکان کاهش دهند. سپس آنها اقدام به استخدام افراد کرده در حالیکه میدانستند حجم کار مورد نیاز بیش از امکان است. آنها میدانستند که کارکنان خود را نفر به نفر به کار خواهند گرفت. آنها همچنین میدانستند که پناهجویان با خوشامدگویی مواجه نخواهند شد یا حتی به هیچ وجه مورد پذیرش قرار نخواهند گرفت زیرا در این مورد خاص ما نمیتوانیم از میزبانی حرفی به میان آوریم. البته ما همیشه حقی مکتوب داریم، ما سازمانهایی هستیم که از حقوق پناهنگان دفاع می کنیم. بله، البته!

فشار مهاجران اخراج شده از مرکز اقامت لوآره (پاریس)

رفتار نژادپرستانه از سوی مدیر مرکز مراحل اداری که به پیش نمی روند. بیماری های ناشی از شرایط نامناسب زندگی و کارکنانی که مشکلات را نادیده می گیرند.

ما پناهندگانی هستیم که چندین ماه است در مرکز اورور در خیابان لوآره (۱۳ هم) اسکان یافته ایم. ما می خواهیم بدانیم که چرا روز چهارشنبه، ۵ ژانویه دستگیر شدیم. ما در این مرکز مسکونی با مشکلات زیادی روبه رو شده ایم:

آنها توضیح دادیم ولی پاسخ آنها این بود که تا کنون راه حلی در این مورد پیدا نشده و این موارد خارج از حیطه توان و شمول آنهاست. بنابراین ما به ادامه اعتصاب غذا و آب ادامه دادیم.

روز بعد آن، چهارشنبه، مدیر ما را متهم کرد که در وردی مرکز را بلوکه کرده ایم، در حالیکه ورودی و خروجی مرکز آزاد بود. توزیع غذا، به شهادت کارکنان بخش غذاخوری، برای سایر ساکنین به طور معمول انجام شده است.

ما از نو از مدیر خواستیم که راه حلی برای مشکلات ما پیدا کند. اواخر بعداز ظهر، پلیس وارد مرکز شد و ما را احاطه کرد. آنها ما را دوباره گشتند، مشخصات ما را خواستند، از ما اثر انگشت گرفتند. بعد به ما گفتند که از آنجا برویم. هنگامی که شب به مرکز وارد شدیم، وسایل ما را به خیابان ریخته بودند. پلیس در دروازه ایستاده بود و ورد ما را سد کردند و از ما خواستند که آنجا را ترک کنیم.

ما میخواهیم بدانیم:

۱) چرا آنها ما را از مرکز اخراج کردند؟

۲) چرا به جستجو و تفتیش ما پرداختند؟

۳) چرا پلیس به روایت ما از حوادث روی داده گوش نداد و تنها نسخه مدیر مرکز را میشنید؟

ما میخواهیم که به حقوق ما احترام گذاشته شود. ما خواهان عدالت و برابری هستیم.

مواد غذایی تاریخ مصرف گذشته. آی تنها در روشویی توالت قابل دسترسی است که موجب بیماری می شود.

کارکنانی که بدون در زدن اتاق می شوند و وسایل را میگردند. سینی غذا را جمع می کنند رد حالیکه ما هنوز در حال خوردن هستیم.

بسته شدن سالن ناهار خوری بعد از یک ساعت، در حالی که طبق مقررات میبایست یک ساعت و نیم باشد.

ما چندین بار با مدیر درباره این مشکلات صحبت کرده ایم ولی او گوشش بدهکار ما نیست و پاسخش به ما این بود: "اگر راضی نیستید، از اینجا بروید." او همچنین به ما گفت: "از چه چیزی شکایت دارید، شما در خیابان بودید و ما شما را اسکان داده ایم." هیچ پاسخ دیگری به ما داده نشده است.

روز سه شنبه ما به شهرداری محله سیزدهم رفتیم تا مشکلاتمان را مطرح کنیم. آنها ما را به جای دیگری ارجاع دادند، جایی که مسئولان به ما گفتند که با مدیران مرکز صحبت کنیم. در هنگام برگشت، در ورودی مرکز مدیر را دیدیم، او هیچ اعتنایی به مطالبات ما نکرده و با تحقیر به ما گفت: "اگر اوضاع اینجا را نمیپسندید، راهی جز رفتن از اینجا ندارید!" در نتیجه ما تصمیم گرفتیم که در ورودی مرکز مانیم و از خوردن و نوشیدن امتناع کنیم. پلیس سر رسید و از ما پرسید که چرا اعتصاب غذا کرده ایم. ما شرایط را برای

Emmaüs هاگ هانپ فرصت، توأ ۴، ه بن ش س Solidarité Joinville-Le-Pont رهش رد

در آخر روز، تظاهر کنندگان توافق نامه ای با مدیر Emmaüs, Aurélie El Hassak-Marzorati امضا کردند. آنها بیانیه زیر را در مورد پیروزی شان صادر کردند:

بیانیه صادر شده توسط مهاجران پناه گاه Emmaüs Solidarité در Joinville-le-Pont:

امروز ما برای رسیدن به خواسته هایمان تظاهرات کردیم و مرکز را مسدود کردیم. عمل ما نتیجه داد. حالا ما لازم است مطمئن شویم که وعده های مدیریت به واقعیت بپیوندند. اگر لازم شود، ما حاضریم که دوباره اعتصاب کنیم. امروز برای ما درسی بود؛ که رساندن صدایمان وقتی قوی و مصمم هستیم امکان دارد. ما از تمام کسانی که آمدند و ما را با همبستگی خود پشتیبانی کردند سپاسگزاریم. بدون آنها هیچ کدام از اینها امکان پذیر نبود. ما این را به تمام مهاجران می گوئیم: از راه مبارزه و سازماندهی است که ما می توانیم برای همه مدارک و مسکن برنده شویم! ما فردا در تظاهرات در کنار مهاجران شرکت خواهیم کرد، چهارشنبه، ۵ اوت ساعت ۶:۳۰ در Austerlitz.

روز سشنبه، ۴ اوت، مهاجرانی که در پناه گاه اداره شده توسط Emmaüs در محل بازداشتگاه Vincennes ساکن بودند، در اعتراض به گندی مراحل اداری و شرایط زندگی خود تظاهرات کردند. آنها صبح زود درها را پلمپ کردند، و موجب جلوگیری داخل شدن کارمندان Emmaüs به ساختمان شده، و تمام ورودی های ساختمان را محافظت کردند.

اینها خواسته هایمان بود:

شرایط ما برای اجازه دادن به برگشت کارمندان Emmaüs سر کار به شرح زیر است:

۱. مراحل اداری سریع تر: برای آنان که بی خانمانند، محل اقامت در مدت ۱۰ روز (قبل از ۱۴ اوت ۲۰۱۵).

۲. مدیر Emmaüs گروه منافع عمومی (GIP) را در ۶ اوت ۲۰۱۵ همراهی کند.

۳. بلیط های مسافرتی، کارتهای شناسایی، و یک ماشین لباسشویی.

۴. یک وقت ملاقات شخصی برای همه در ۶ اوت

۲۰۱۵.

نآلآ هك ىعامتچا و ىسآى س ىاهقافتا هراب رد دنوش ىم رازگ رب هسنارف رد

در فرانسه يك جنبش اعتراضى بر عليه قانون كار پيشنهادهى توسط دولت آغاز شده است. در صورت تصويب قانون El Khomri، وضعيت متزلزل تمام كارگران، چه آنهائى كه مجوز دارند و چه آنهائى كه مجوز ندارند، بدتر خواهد شد.

قوانين كار تمام كارگران را محافظت مى كند. در سرتاسر كشور اين قوانين كارى به كار برده مى شود. اگر قانون El Khomri تصويب شود، وضعيت كارى در سطح شركت بدتر خواهد شد. ساعات كارى مى تواند تا 60 ساعت در هفته و 12 ساعت در روز اضافه شود. كارگران مجبور خواهند شد اين شرايط را قبول كنند به خاطر ترس از اخراج شدن بر اساس تصميم صاحب كار و بدون قانونى كه از آنها محافظت كند.

اين عقبگردي حقوقى بيشترين تاثير را روى گروههاى متزلزل خواهد داشت (به خصوص زنان، كارگران بدون مجوز) چرا كه آنها كسانى هستند كه دفاع از حق و حقوقشان در محل كار مشكل ترين است، و با تصويب اين قانون جديد مشكل ساز تر هم خواهد شد. كشاندن صاحب كار به دادگاه صنعتى (دادگاه مخصوص اختلافات كارى) بسيار مشكل است و حالا غير ممكن خواهد شد. كارگران موقت كه تا حال در شرايط مشكل مى كردند، بيشتر از هميشه تحت فشار قرار خواهند گرفت. تفاوت ميان كارگران مجوز دار و بدون مجوز هر چه بيشتر نا محسوس خواهد شد.

يك وسيله براى دفاع از خود: اعتصاب
به طور كلي جنبشهاى اعتراضى دليل پيروزى قوانين محافظتى براى كارگران بوده است. جنبش هاى كارگران بدون مجوز در فرانسه براى به رسميت شناخته شدن و مبارزه آنها بر عليه شرايط تحميل شده كارى است. تقاضاى آنها اين است كه همان جور كه با كارگران ديگر در فرانسه رفتار مى شود با آنها هم با مساوات رفتار شود.

در اين لحظه، يك مبارزه خواستار عقب نشيني اين قانون پيشنهادهى شروع شده است. روزهاى اعتصاب برنامه ريزى شده است. گروهى از كارگران مصمم و حاضر به مبارزه در اينجا حضور دارند، مخصوصاً كارگران بخش حمل و نقل و ترابرى: SNCF، RATP. جوانان زيادى هم شركت کرده اند: در دانشگاهها و مدارس متوسطه. انجمن هاى عمومى تشكيل شده است و برنامه ريزى اقدامات انجام شده است: تظاهرات بسيار بزرگى (چند صد هزار نفرى) و مطمئناً تعدادى تصرف، راه بندى، و انجمن در حال شكل گيرى است.

در زمان شكل گيرى اين جنبش اعتراضى تمام مردم اين فرصت را خواهند داشت كه دور هم جمع شده و گفتگو كنند، و مهاجران مى توانند صدا و خواستار خود را به گوش ديگران برسانند. در ميان اعتصاب كنندگان كسانى خواهند بود كه هميشه حامى و خواستار برابرى حقوقى براى تمام مهاجران و غير مهاجران، اقامت آزادانه چه براى آنان كه مجوز دارند و چه آنهائى كه مجوز ندارند بوده اند.

براى عدم موفقيت هر چه بيشتر صاحب كاران و دولت در اختلاف انداختن ميان غش متزلزل بسيار مهم است كه به پا خيزيم و خواستار شرايطى بهتر براى تمام كارگران شويم.

وضعيت كنونى كارگران در فرانسه

در فرانسه هم شرايط كنونى طبقه كارگر بسيار دشوار است. بيكارى، قرار دادهاى كارى مخاطره آميز (مردم مجبور به انجام كارهاى نيمه وقت و يا موقت هستند. آنها هفته اى و يا روزانه استخدام مى شوند بدون داشتن آسايش خاطر به استخدام مجدد خود). تحت اين شرايط، پيدا كردن مسكن، پرداخت صورت حساب ها، دريافت مراقبت هاى پزشكى، و تهيه خوراك بسيار سخت شده است. شرايط كارگران مهاجر، چه آنهائى كه مجوز دارند و چه آنهائى كه مجوز ندارند، سخت تر مى باشد.

در اينجا قانونى هست كه از حقوق كارمندان محافظت مى كند. اين قانون شامل كارگران سبط نشده هم مى شود (مثل كارگران بدون مجوز، حتى اگر براى ايشان اين قانون كمى پيچيده تر است). اين قانون حاصل موفقيت آميز مبارزات كارگرى در قرن 19 بوده است. آن حق و حقوقى را كه دولت و صاحب كاران در اختيار كارگران گذاشته اند در حقيقت با سختى و با زور از طريق اعتصاب هاى طولانى مدت، تظاهرات، و تصرف به دست آورده شده است.

قوانين كار يك كمينه اى را براى شرايط كارى قرار داده است: صاحب كار نمى تواند كارمندش را با اراده خود اخراج كند. ساعات كارى، مزد، ساعت استراحت، و كار شبانه تنظيم هستند. كار كودكان ممنوع مى باشد. سلامت و ايمنى كارگران بايد محافظت شود. تمام اينها قانون هستند، ولى اين قوانين هميشه رعايت نمى شوند.

استخدام كارگران بدون مجوز اجازه به پايين آمدن دستمزدها مى شود صاحب كاران براى گريز از قوانين كارى كارگران بدون مجوز را استخدام مى كنند. استخدام كارگران بدون مجوز به آنها اجازه مى دهد كه پول بيشترى به جيب بزنند (عدم سبت كارمندان به اين معناست كه صاحب كار ماليت و social security پرداخت نمى كند) و او هميشه مى تواند كارگران را با تهديد به اخراج كردن و يا گزارش دادن بترساند! بنابراين، تحت شرايط بد كارى، كارگران بدون مجوز دست مزد كمترى دريافت مى كنند و ساعات طولانى ترى هم كار مى كنند. آنها توانايى دفاع از خود را ندارند.

چرا دولت مرزهائش مى بندد؟ چرا دولت فرانسه مردم بدون سند فرانسه را محافظت نمى كند؟ در شرايط حاضر كارگران بدون مجوز مجبورند تحت هر شرايط بدى كار كنند، بدون قدرت از دفع از حق و حقوق خود. نگهدارى مهاجران در فقر و بي بضاعتى راهى است براى مطيع نگه داشتن آنها. همچنين دولت و صاحب كاران بين كارگران مجوز دار و آنان كه مجوز ندارند رقابت به وجود آورده تا بين آنها جدابى ايجاد كنند. در نتيجه آنها مى توانند جو وحشت برقرار كنند (وحشت از خارجيائى كه كارها را مى دزدند) و اين منجر به هر چه بدتر شدن شرايط كارى براى همه شود.

قانون جديد چيزها را براى همه بدتر خواهد كرد